

עושי פסין פרק שני עירובין

כב.

עין משפט
גר מצוה

א [עין פ' רש"י מנהיגה י: ויבוא ג: וינגלה אלא:]
ב [עין א: ג' ד' ז' ח' ע"ג ב] [עין א: ג' ד' ז' ח' ע"ג ב]
ג [עין א: ג' ד' ז' ח' ע"ג ב] [עין א: ג' ד' ז' ח' ע"ג ב]
ד [עין א: ג' ד' ז' ח' ע"ג ב] [עין א: ג' ד' ז' ח' ע"ג ב]
ה [עין א: ג' ד' ז' ח' ע"ג ב] [עין א: ג' ד' ז' ח' ע"ג ב]
ו [עין א: ג' ד' ז' ח' ע"ג ב] [עין א: ג' ד' ז' ח' ע"ג ב]
ז [עין א: ג' ד' ז' ח' ע"ג ב] [עין א: ג' ד' ז' ח' ע"ג ב]
ח [עין א: ג' ד' ז' ח' ע"ג ב] [עין א: ג' ד' ז' ח' ע"ג ב]
ט [עין א: ג' ד' ז' ח' ע"ג ב] [עין א: ג' ד' ז' ח' ע"ג ב]

שמשים ומעריב שמורות לשון שמרים. כעורב לשון ערבית: עורב
אכזרי על בניו כדכתיב (תהלים קמז) לבני עורב אשר יקראו והקצ"ה
מומן להן ימושימ ויגנסינן למוד פיהינן: קורמי. ירקות. לישנה אחרינה
(א) גמי לה כי עקרת לההוא רכיכא דלית ביה וטחיני ליה ועבדי ריפתא
בל"ץ ג' בית דר' מכיר מלאכתי: אל
פניו של הקצ"ה ודומה לו כמלאכי
לפניו: ולא למחר לעשוס. שלאחר
מימה לעמיד לבוא אם זה לקיים
מלות אינו מועיל דמי שטרם צערצ
שבת יאכל בשבת כדאמר במס'
ע"פ: אפיס. משמע פנים זין
שחוקות זין ועומות אפיס שחוקות
מאריך ומאחר ללדיק לעמיד לבוא
ואפיס ועומות מאריך לנשעים ומאחר
פורענות לעו"פ: צור ופסין.
רוחב הצור עם חלל היקף הפסין
לחודיה שמי אמות: או דילמא צור.
צ' אמות: אדם נותן עיניו צנורו.
ואם לא ללמוד מכאן היתר למוקוס
אחר מן הצור הוא למד והרי אינו
אלא בית סאתים הלך מע"פ שחוקף
יותר על כן לא חמי לנישרי קרפף
יותר מצינת סאתים דלמלא שלל
הוקף לדירה: או דילמא נמחילו אדם
נותן עיניו. ואם זה ללמוד מכאן
היטר למוקוס אחר מן המחילה ילמוד
הלך חמי לנישרי צעלמא יותר
מצינת סאתים אי שרית הכא: לא
אמרו להרחיק. הדיקף לצד בית
סאתים של רוחב הצור אלף שמי
אמות: אידין וקטיין. ק' על כ'
דהוו סאתים כחצר המשכן לר' יהודה
אע"פ שאינו מרוכב מותר ובלבד
שלא יתא צין אחריו ורוכבו יותר מצינת
סאתים ולר"ש צעין מוקד כדאמר
זהדיח בית סאתים על בית סאתים
דהוי צעעים אמה ושיריים על צעעים
אמה ושיריים כדאמר זהאי פירקין
(ד' ג'ג). קטיין קצר צרמבו: כל
אויב. אף על פי שאינו מוקדה אס'
תשמישו לדירת אדם להניח ולייטאה
תמיד: וכל יורה. שהיא מנוסקה
נגג והיא עשויה לשמירת אויר שחולה
לה: מתנאי: גמ' חייצין עליה.
אלמא אהו רביס ומצטלי מחילה:
הכא איכא שס ד' מחילות. שיש שמי
אמות (א) היכר היקף דופן לכל רוח:
סולמא דזור. סלע לה גבזה סביב
לעלות

ארך אפים לצדיקים ורשעים. אפיס שחוקות מאריך ללדיקיס
עד לעמיד ועומות לרשעים ומאחר פורענותם עד לעולם
הבא וגם זה לטובה שיש להם לחזור בתשובה כדמשמע בחלק
הבא וגם זה לטובה שיש להם לחזור בתשובה כדמשמע בחלק
(סנהדרין ד' ק"ב). דהוי נמי
פירוש ופסין בלא אף ממוקין
מן הצור אלא כדי ראשה ורובה של
פרה אצל חין לפרש דפסין נמי אי
צעי ממחיק עד צינת סאתים
מדקאמר'י כממון אי הכי מאי
זניייהו זין לר"ש זין לר' יהודה ולפי
זה טובא איכא זניייהו כד' ר' יהודה לא
שרי (א) אלא להרחיק כדי ראשה ורובה
של פרה ור' יהודה ממחר עד צינת
סאתים אלא דחיי גס ר' יהודה לא
שרי להרחיק אלא כדי ראשה ורובה
של פרה ע"ג דלמס נותן עיניו צנורו
ולא נמחילה חין להמיר יומר:
בור ופסין קאמר. והא דלאמר
צפרקין (ד' נ"ה). קרפף יומר
מצינת סאתים וצנור' (עמוד גבוה י'
רמב"ד מיעוט ו"ג האי צור למה
לא הוי מיעוט ו"ל דהסתא נמחילות
טובות אצל צפסין לא המירו זין
הכל אלא בית סאתים:

רב ניסים גאון

רבה אמר במי שמתאכרד
על בניו כעורב. עיקר
דיליה מיהא דמתב ולבני
עורב אשר יקראו. וזה
הדובר ידוע הוא כי העורב
ישבו את אפרוחיו כל זמן
שהיו לא העלו אבריה.
ולאחר שתעלה עליהן
אבריה והן שומרותיהן הוא
חורף איתון. וכתיב נמי כי
יכון לעורב צידו.
ובחובותו בפרק נערה
שתפתחתה הקשו ועורבא
בעי בעיה. והכיח לבני
עורב אשר יקראו. לא
קשיא הא בחזיואי והא
באומכי.

רבינו חננאל

במי שמשכימין ומעריבין
עליהן בבמה"ד. רבה אמר
במי שמשחיתין פניהם
עליהן כעורב. רבה אמר
במי שמתאכרד על בניו
כעורב. כדבר אר"י בר
אבהו דבר הוה אר"י כי
רב הוה אברה ליה דבימהו
ניוקי מאי אעביד להו. הוה
אמר לה איכא קורמי
באגמא. פי' ירקות שהיא
באגם יאכלו מהם. אשר
אנכי מוצץ היום לעשות.
ואף היום לקבל שכרם כו'.
ואך אפיס לצדיקים
ולרשעים כו'. מתני' ר'
יהודה אומר עד בית
סאתים כו'. איבעיה להו ר'
יהודי בור ופסין קאמר או
דילמא בור בית סאתים
והלי פסין קאמר. אדם
עיניו בבורו ולא גור
דילמא אתי לטלטלי
בקרפף דלמלא יתר מבית
סאתים. או דילמא עינו
מכויצתו. שהן הפסין
וכיון שהם יתר מבית
סאתים גור פסין אטו
קרפף. מאי. ת"ש כמה את
מקורבין כדי ראשה ורובה
של פרה. וכמה היו הרחקין
מן הצנור. אפי' כוריים
מותר כו'. ר' יהודי אומר
בית סאתים מותר כו'. ר'
פסי פליגי. ר' שמעון בן
אלעזר בעי ארכי כרחבה.
ר' יהודי לא חייש כלל.
אמר ר' שמעון בן אלעזר
כל אור שנתמישה לבית
דירה כגון דיר וסהר
ומוקצה וחצר אפילו
עשרת כורים מותר. פי'
דיר כדתנן הכונס צאן
לדיר. ותני בעיניי מעשר
בהמה כונסן לדיר. סהר.
כגון רוחב ערפין אחורי
העיירות מוקצה אותה
להכניס פירות וכיוצא בהן

אפיס צעעים אמה ושיריים על צעעים
אמה ושיריים כדאמר זהאי פירקין
(ד' ג'ג). קטיין קצר צרמבו: כל
אויב. אף על פי שאינו מוקדה אס'
תשמישו לדירת אדם להניח ולייטאה
תמיד: וכל יורה. שהיא מנוסקה
נגג והיא עשויה לשמירת אויר שחולה
לה: מתנאי: גמ' חייצין עליה.
אלמא אהו רביס ומצטלי מחילה:
הכא איכא שס ד' מחילות. שיש שמי
אמות (א) היכר היקף דופן לכל רוח:
סולמא דזור. סלע לה גבזה סביב
לעלות

רבינו אבהו

במי שמתאכרד על בניו
כעורב. כדבר אר"י בר
אבהו דבר הוה אר"י כי
רב הוה אברה ליה דבימהו
ניוקי מאי אעביד להו. הוה
אמר לה איכא קורמי
באגמא. פי' ירקות שהיא
באגם יאכלו מהם. אשר
אנכי מוצץ היום לעשות.
ואף היום לקבל שכרם כו'.
ואך אפיס לצדיקים
ולרשעים כו'. מתני' ר'
יהודה אומר עד בית
סאתים כו'. איבעיה להו ר'
יהודי בור ופסין קאמר או
דילמא בור בית סאתים
והלי פסין קאמר. אדם
עיניו בבורו ולא גור
דילמא אתי לטלטלי
בקרפף דלמלא יתר מבית
סאתים. או דילמא עינו
מכויצתו. שהן הפסין
וכיון שהם יתר מבית
סאתים גור פסין אטו
קרפף. מאי. ת"ש כמה את
מקורבין כדי ראשה ורובה
של פרה. וכמה היו הרחקין
מן הצנור. אפי' כוריים
מותר כו'. ר' יהודי אומר
בית סאתים מותר כו'. ר'
פסי פליגי. ר' שמעון בן
אלעזר בעי ארכי כרחבה.
ר' יהודי לא חייש כלל.
אמר ר' שמעון בן אלעזר
כל אור שנתמישה לבית
דירה כגון דיר וסהר
ומוקצה וחצר אפילו
עשרת כורים מותר. פי'
דיר כדתנן הכונס צאן
לדיר. ותני בעיניי מעשר
בהמה כונסן לדיר. סהר.
כגון רוחב ערפין אחורי
העיירות מוקצה אותה
להכניס פירות וכיוצא בהן

הבא וגם זה לטובה שיש להם לחזור בתשובה כדמשמע בחלק
הבא וגם זה לטובה שיש להם לחזור בתשובה כדמשמע בחלק
(סנהדרין ד' ק"ב). דהוי נמי
פירוש ופסין בלא אף ממוקין
מן הצור אלא כדי ראשה ורובה של
פרה אצל חין לפרש דפסין נמי אי
צעי ממחיק עד צינת סאתים
מדקאמר'י כממון אי הכי מאי
זניייהו זין לר"ש זין לר' יהודה ולפי
זה טובא איכא זניייהו כד' ר' יהודה לא
שרי (א) אלא להרחיק כדי ראשה ורובה
של פרה ור' יהודה ממחר עד צינת
סאתים אלא דחיי גס ר' יהודה לא
שרי להרחיק אלא כדי ראשה ורובה
של פרה ע"ג דלמס נותן עיניו צנורו
ולא נמחילה חין להמיר יומר:
בור ופסין קאמר. והא דלאמר
צפרקין (ד' נ"ה). קרפף יומר
מצינת סאתים וצנור' (עמוד גבוה י'
רמב"ד מיעוט ו"ג האי צור למה
לא הוי מיעוט ו"ל דהסתא נמחילות
טובות אצל צפסין לא המירו זין
הכל אלא בית סאתים:

רבינו יוחנן

במי שמתאכרד על בניו
כעורב. כדבר אר"י בר
אבהו דבר הוה אר"י כי
רב הוה אברה ליה דבימהו
ניוקי מאי אעביד להו. הוה
אמר לה איכא קורמי
באגמא. פי' ירקות שהיא
באגם יאכלו מהם. אשר
אנכי מוצץ היום לעשות.
ואף היום לקבל שכרם כו'.
ואך אפיס לצדיקים
ולרשעים כו'. מתני' ר'
יהודה אומר עד בית
סאתים כו'. איבעיה להו ר'
יהודי בור ופסין קאמר או
דילמא בור בית סאתים
והלי פסין קאמר. אדם
עיניו בבורו ולא גור
דילמא אתי לטלטלי
בקרפף דלמלא יתר מבית
סאתים. או דילמא עינו
מכויצתו. שהן הפסין
וכיון שהם יתר מבית
סאתים גור פסין אטו
קרפף. מאי. ת"ש כמה את
מקורבין כדי ראשה ורובה
של פרה. וכמה היו הרחקין
מן הצנור. אפי' כוריים
מותר כו'. ר' יהודי אומר
בית סאתים מותר כו'. ר'
פסי פליגי. ר' שמעון בן
אלעזר בעי ארכי כרחבה.
ר' יהודי לא חייש כלל.
אמר ר' שמעון בן אלעזר
כל אור שנתמישה לבית
דירה כגון דיר וסהר
ומוקצה וחצר אפילו
עשרת כורים מותר. פי'
דיר כדתנן הכונס צאן
לדיר. ותני בעיניי מעשר
בהמה כונסן לדיר. סהר.
כגון רוחב ערפין אחורי
העיירות מוקצה אותה
להכניס פירות וכיוצא בהן

הבא וגם זה לטובה שיש להם לחזור בתשובה כדמשמע בחלק
הבא וגם זה לטובה שיש להם לחזור בתשובה כדמשמע בחלק
(סנהדרין ד' ק"ב). דהוי נמי
פירוש ופסין בלא אף ממוקין
מן הצור אלא כדי ראשה ורובה של
פרה אצל חין לפרש דפסין נמי אי
צעי ממחיק עד צינת סאתים
מדקאמר'י כממון אי הכי מאי
זניייהו זין לר"ש זין לר' יהודה ולפי
זה טובא איכא זניייהו כד' ר' יהודה לא
שרי (א) אלא להרחיק כדי ראשה ורובה
של פרה ור' יהודה ממחר עד צינת
סאתים אלא דחיי גס ר' יהודה לא
שרי להרחיק אלא כדי ראשה ורובה
של פרה ע"ג דלמס נותן עיניו צנורו
ולא נמחילה חין להמיר יומר:
בור ופסין קאמר. והא דלאמר
צפרקין (ד' נ"ה). קרפף יומר
מצינת סאתים וצנור' (עמוד גבוה י'
רמב"ד מיעוט ו"ג האי צור למה
לא הוי מיעוט ו"ל דהסתא נמחילות
טובות אצל צפסין לא המירו זין
הכל אלא בית סאתים:

אלימלח

במי שמתאכרד על בניו
כעורב. כדבר אר"י בר
אבהו דבר הוה אר"י כי
רב הוה אברה ליה דבימהו
ניוקי מאי אעביד להו. הוה
אמר לה איכא קורמי
באגמא. פי' ירקות שהיא
באגם יאכלו מהם. אשר
אנכי מוצץ היום לעשות.
ואף היום לקבל שכרם כו'.
ואך אפיס לצדיקים
ולרשעים כו'. מתני' ר'
יהודה אומר עד בית
סאתים כו'. איבעיה להו ר'
יהודי בור ופסין קאמר או
דילמא בור בית סאתים
והלי פסין קאמר. אדם
עיניו בבורו ולא גור
דילמא אתי לטלטלי
בקרפף דלמלא יתר מבית
סאתים. או דילמא עינו
מכויצתו. שהן הפסין
וכיון שהם יתר מבית
סאתים גור פסין אטו
קרפף. מאי. ת"ש כמה את
מקורבין כדי ראשה ורובה
של פרה. וכמה היו הרחקין
מן הצנור. אפי' כוריים
מותר כו'. ר' יהודי אומר
בית סאתים מותר כו'. ר'
פסי פליגי. ר' שמעון בן
אלעזר בעי ארכי כרחבה.
ר' יהודי לא חייש כלל.
אמר ר' שמעון בן אלעזר
כל אור שנתמישה לבית
דירה כגון דיר וסהר
ומוקצה וחצר אפילו
עשרת כורים מותר. פי'
דיר כדתנן הכונס צאן
לדיר. ותני בעיניי מעשר
בהמה כונסן לדיר. סהר.
כגון רוחב ערפין אחורי
העיירות מוקצה אותה
להכניס פירות וכיוצא בהן

הבא וגם זה לטובה שיש להם לחזור בתשובה כדמשמע בחלק
הבא וגם זה לטובה שיש להם לחזור בתשובה כדמשמע בחלק
(סנהדרין ד' ק"ב). דהוי נמי
פירוש ופסין בלא אף ממוקין
מן הצור אלא כדי ראשה ורובה של
פרה אצל חין לפרש דפסין נמי אי
צעי ממחיק עד צינת סאתים
מדקאמר'י כממון אי הכי מאי
זניייהו זין לר"ש זין לר' יהודה ולפי
זה טובא איכא זניייהו כד' ר' יהודה לא
שרי (א) אלא להרחיק כדי ראשה ורובה
של פרה ור' יהודה ממחר עד צינת
סאתים אלא דחיי גס ר' יהודה לא
שרי להרחיק אלא כדי ראשה ורובה
של פרה ע"ג דלמס נותן עיניו צנורו
ולא נמחילה חין להמיר יומר:
בור ופסין קאמר. והא דלאמר
צפרקין (ד' נ"ה). קרפף יומר
מצינת סאתים וצנור' (עמוד גבוה י'
רמב"ד מיעוט ו"ג האי צור למה
לא הוי מיעוט ו"ל דהסתא נמחילות
טובות אצל צפסין לא המירו זין
הכל אלא בית סאתים:

הבא וגם זה לטובה שיש להם לחזור בתשובה כדמשמע בחלק
הבא וגם זה לטובה שיש להם לחזור בתשובה כדמשמע בחלק
(סנהדרין ד' ק"ב). דהוי נמי
פירוש ופסין בלא אף ממוקין
מן הצור אלא כדי ראשה ורובה של
פרה אצל חין לפרש דפסין נמי אי
צעי ממחיק עד צינת סאתים
מדקאמר'י כממון אי הכי מאי
זניייהו זין לר"ש זין לר' יהודה ולפי
זה טובא איכא זניייהו כד' ר' יהודה לא
שרי (א) אלא להרחיק כדי ראשה ורובה
של פרה ור' יהודה ממחר עד צינת
סאתים אלא דחיי גס ר' יהודה לא
שרי להרחיק אלא כדי ראשה ורובה
של פרה ע"ג דלמס נותן עיניו צנורו
ולא נמחילה חין להמיר יומר:
בור ופסין קאמר. והא דלאמר
צפרקין (ד' נ"ה). קרפף יומר
מצינת סאתים וצנור' (עמוד גבוה י'
רמב"ד מיעוט ו"ג האי צור למה
לא הוי מיעוט ו"ל דהסתא נמחילות
טובות אצל צפסין לא המירו זין
הכל אלא בית סאתים:

(א) חולי כמנו לרבי הש"ס דבי צ"ד פ' ד' המוכר את הבית לא מכל מילוקא לא חלי